

mange Organisationer, der har Krav paa at blive repræsenteret, at man neppe kan nøjes med mindre end de 26 Medlemmer. Jeg skal dermed paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i dette høje Ting.

Henrik Nielsen: Jeg kan i al Almindelighed slutte mig til de Udtalelser, der er faldet saavel fra den højtærede Handelsminister som fra det ærede Medlem, der nu sidst talte. Hvis den nuværende Næringslov har været forud for sin Tid, den Gang vi fik den, er den sikkert i Løbet af de 64 Aar, vi har haft den, sakket langt bag ud for sin Tid, og hvis vi overhovedet skal have en Næringslov — hvad vi alle er enige om, at vi maa have —, maa den naturligvis i saa vid Udstrækning som muligt være i Kontakt med Tiden og Udviklingen, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Lovforslag og haaber, at det maa blive fremmet hurtigt.

Hvad angaar Størrelsen af Kommissionen, har der, som det ærede Medlem, der nu forlod Talerstolen, nævnte, været forskellige Meninger. Nogle har ønsket den yderligere udviklet, andre har ment, at den er temmelig stor, men som det ogsaa blev sagt af det ærede Medlem, er det mange Interesser, der skal varetages, og derfor maa den have en lidt fyldig Karakter; naar man da fra forskellige Sider har ønsket den lidt større og fra andre Sider lidt mindre, kan man maaske heraf slutte, at man saa nogenlunde har truffet det rette. Jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Lange: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, og jeg kan ikke mindst gøre det, fordi det imødekommer Ønsker, der Gang paa Gang og fra mange forskellige Sider indenfor de erhvervsdrivendes Kreds har været fremsatte. Selv om jeg og alle maa indrømme, at Næringsloven af 1857 har været en udmærket god Lov — og jeg er ikke ganske enig med det ærede Medlem, som lige talte, i, at den er sakket bagud paa mange Omraader, jeg tror, at den i det store og hele vil vise sig at være et Grundlag, som der ikke skal foretages meget store Ændringer i —, maa man paa den anden Side indrømme, at naar denne Lov har været gældende i 64 Aar, maa der være enkelte Omraader, hvor Forholdene har forandret sig saaledes, at der er rimelig Anledning til at foretage en Revision af Loven.

Jeg mener derfor, at den rigtige Fremgangsmaade er, at der bliver nedsat en saadan Kommission, og jeg er ikke enig med en Ordfører i det andet høje Ting, der udtalte, at Kommissionsbetænkningen fra den Kommission, der var nedsat i 1890, maatte være tilstrækkeligt Grundlag for Udarbejdelsen af et Lovforslag. Thi sikkert har Forholdene paa mange Omraader ændret sig siden 1890 — eller 1893, da Betænkningen blev afgivet —, og ikke mindst i den allersidste Tid, i den Periode, vi nu er inde i, er der sikkert ændret saa mange Forhold for Erhvervslivet, at netop paa det nuværende Tidspunkt Nedsættelsen af en saadan Kommission er i høj Grad betimelig, og jeg vil derfor takke den højtærede Handelsminister for, at dette Lovforslag er blevet forelagt.

Det ærede Medlem (Johannes Jensen), som talte for Partiet Venstre, kom ind paa de forskellige Opgaver, som Kommissionen vil faa. Jeg skal ikke følge ham paa det Omraade, men kun pege paa et enkelt Forhold, som han udtalte sig om, nemlig Privilegiet for Hammerum og Lysgaard Herreder. Jeg vil gerne henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa, at det er et Spørgsmaal, som gennem Tiderne i høj Grad har interesseret Landets Manufakturhandelsstand, og det vilde derfor være særdeles heldigt, om der ved Udpegelsen af de Repræsentanter, Handelen skal have i den kommende Kommission, ogsaa kunde blive Plads til en Repræsentant for denne Stand. Jeg skal derefter kun udtale Haabet om, at Kommissionens Arbejder maa føre til et Resultat, der vil kunne danne Grundlaget for en Udvikling ikke alene i den kommende vanskelige Tid, men ogsaa for en længere Fremtid. Jeg skal herved paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Gunnar Fog-Petersen: Mit Parti kan ogsaa tiltræde Lovforslaget og stemme for det, men jeg føler mig dog ikke helt sikker paa, at den af den højtærede Minister valgte Fremgangsmaade er den rette eller den bedste til at naa frem til en ny og moderne Lovgivning paa dette Omraade. Jeg tror, at det vilde have været mere praktisk, om Ministeren havde henvendt sig til den Række af Organisationer, som han søger at faa repræsenteret i Kommissionen, og havde opfordret dem til at sende deres Ønsker til Handelsministeriet; der saa efter Ministeriets Skøn havde kunnet indarbejde dem i et Lovforslag, som kunde være blevet forelagt for Rigsdagen. Sporene skrømmer